

Arrest

nr. 45887 van 29 juni 2010
in de zaak RvV 46 709 / II

In zake: [REDACTED]

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. WALLEYN
Paleizenstraat 154
1030 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 september 2009 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die loco advocaat L. WALLEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N.L. HABA die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 april 2008 diende verzoeker bij de Belgische ambassade te Islamabad, Pakistan een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum type D teneinde zijn in België gevestigde Belgische zoon te kunnen vervoegen.

Op 18 september 2009 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...)Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat Dienst Vreemdelingenzaken een visumaanvraag ontving op naam van (K.J.), geboren op 10/10/1950, van Pakistaanse nationaliteit, om zijn zoon (K.T.M.), geboren op 03/12/1973, van Belgische nationaliteit, in België te vervoegen;

Overwegende dat ter staving van de visumaanvraag documenten werden voorgelegd waaruit bleek dat mijnheer, die nog gehuwd is in Pakistan en nog twee minderjarige kinderen ten laste heeft, geen inkomsten zou hebben en zijn zoon in België hem enkele malen geld zou overgeschreven hebben.

Overwegende dat de documenten die ter staving van de visumaanvraag werden voorgelegd, echter niet aantoonde dat de zoon en schoondochter in België over voldoende bestaansmiddelen beschikten om een bijkomende persoon ten laste te nemen;

Bijgevolg werd het dossier op 05/09/2008 in uitstel geplaatst en werden betrokkenen verzocht een bewijs van de inkomsten van de dochter en schoonzoon in België en, indien van toepassing, een scheidingsakte van de aanvrager voor te leggen;

Overwegende dat tot op heden het aanslagbiljet 2006 van mijnheer (K.T.) en de belastingsaangifte van 2007 van mijnheer (K.T.) werden voorgelegd;

Overwegende dat enkel het aanslagbiljet 2006 van mijnheer (K.T.) weerhouden kan worden aangezien het voorgelegde document ter staving van de inkomsten van het jaar 2007 geen officieel document betrof;

Overwegende dat hieruit blijkt dat mijnheer (K.T.) en zijn echtgenote onvoldoende inkomsten hebben om een bijkomende persoon ten laste te nemen.

Bijgevolg is op onvoldoende wijze aangetoond dat betrokkene ten laste is van zijn zoon en schoondochter in België.

Bijgevolg werd het visum geweigerd.(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 12bis, § 2, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in samenhang gelezen met de artikelen 10, § 1, eerste lid, 40ter en 40bis, § 2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat de beslissing werd genomen 17 maanden na de aanvraag en meer dan een jaar nadat de aanvraag geregistreerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Hij haalt artikel 12bis, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet aan en stelt dat de beslissing moet genomen worden ten laatste negen maanden volgend op de datum van aanvraag en dat het vijfde lid stelt dat indien er geen beslissing getroffen werd na het verstrijken van deze termijn, eventueel verlengd overeenkomstig de wet, de toelating tot verblijf moet verstrekt worden.

Verzoeker stelt dat artikel 12bis, § 2, derde lid van toepassing is op alle aanvragen ingediend op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, dus ook op grond van artikel 10, § 1, eerste lid. Per definitie wordt een "dergelijke erkenning door een wet" ook door een ander wetsartikel geregeld, in casu artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat dit de reden is waarom artikel 40 en volgende van de Vreemdelingenwet geen maximumtermijn voor de behandeling voorzien. Een andere interpretatie van de wet zou niet alleen indruisen tegen de tekst maar bovendien ook een discriminatie scheppen van familieleden van Unieburgers en Belgen hetgeen niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest.

Artikel 12bis, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend."

Artikel 12bis, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vierde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden."

Artikel 12bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland."

Artikel 10, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;"

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp van de Vreemdelingenwet blijkt dat in de mate dat er in Titel II van de Vreemdelingenwet geen afbreuk wordt aangedaan, de bepalingen van Titel I van toepassing blijven op de drie categorieën van vreemdelingen die bedoeld worden in de hoofdstukken 1, 2 en 3 van Titel II. Dit verklaart waarom de benaming van Titel II *"Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen"*. (Parl. St., Kamer, 1974-1975, nr. 653/1, 34)

De Raad merkt op dat indien er niks aanvullend of afwijkend bepaald is in artikel 40 en volgende van de Vreemdelingenwet, men terugvalt op de bepalingen van Titel I van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker diende op 7 april 2008 een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade te Islamabad. Op 5 september 2008 werd een beslissing tot uitstel genomen. Op 18 september 2009 werd de bestreden beslissing genomen.

Artikel 12bis, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager."

Verweerder betwist niet in zijn nota dat de termijn niet verlengd werd overeenkomstig de wet.

De Raad merkt op dat de termijn van negen maanden verstreken is. Zelfs al zouden er bijzondere omstandigheden voorhanden zijn die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag en de termijn tot tweemaal met een periode van drie maanden verlengen, dan nog is de termijn overschreden. Artikel 12bis, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet is geschonden.

Het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 september 2009 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig juni tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC